

Tertia est conjectura sumpta à qualitate solutionis, & numerationis facta alijs creditoribus, vt si debitor soluit aliquibus creditoribus ante euentum diei. Nam & tunc fraus respectu temporis facta præsumitur. I. ait prætor. §. si in diem. & l. omnes. §. vlt. ff. quæ in fraudem credito. & tradit Benvenutus in d. tit. de decoctibus, num. 28. qui subiungit, idem esse quando debitor soluit creditoribus minus privilegiatis, eos antepones magis privilegiatis, ex sententia Castr. in le. summa, num. 6. ff. de peculio. Non commenoro alias quosdam casus ab ipso Benvenuto congestos, & alias relatios à Peguer. in dic. cap. vlt.

Simulatio de persona ad personam in contractu emptionis, & de alijs simulationibus in donationibus quando præsumuntur commissæ?

S V M M A R I V M.

- 1 Simulatio de persona ad personam, quomodo dicatur committi. Et quod ea non præsumatur in dubio. n. 2.
- 2 Simulatio de persona ad personam, quibus conjecturis detegatur num. 4. & seq.
- 3 Marito emente, quando nomine vxoris emisse præsumatur, & num. 5. 6. & 7.
- 4 Donatio simulata quando præsumatur, remissive.

P R A E S V M P T. CXXV.

D E multiplice simulatione, quæ de contractu ad cōtractum committi solet, diximus supra. Nunc disserendum est de alijs nonnullis, & primum quidem quæ simulatio præsumatur commissa † de persona ad personam, vt maritus verè emit, & tamen in emptionis instrumento dictum, & affirmatum fuit, vxorem emisse. Quæ sanè simulatio, dicitur committi de persona ad personam, vt scribunt Bald. in l. multum, num. 2. C. si quis alter, vel sibi, eti Affl. in cap. 1. in princip. n. 13. de feudo dato in vicem legis commiss. dubitet. Hæc autem simulationis sicut & reliqua omnes, in dubio † non præsumitur, vt tradit Affl. prædicto in loco, n. 14. sed tamē detegitur præsumptionibus, & conjecturis, quemadmodum, & alia, de quibus iam differimus, & in claris his terminis sic respondit Dec. in conf. 543. n. 13.

3 Prima est præsumptio, & conjectura, quando † ante contractum acquisitionis instrumentum, tractatum fuit inter maritum, & vxorem, vel maritum, & venditorem. quod ipse maritus esset emperor, sed quod nomen ipsius vxoris tantum scriberetur, num. 2. Dec. in confil. 543. num. 18. in fin. & Affl. in dic. cap. 1. in princip. num. 12. versic. sed qualiter, de feudo dato in vicem legis commiss. adductus text. l. 3. §. si ab ignoto. ff. de manu mis. quem explicauimus sup. in præsumpt. 122. in conjectura penult.

4 Secunda est conjectura, † quando vxor confessio ipso emptionis instrumento, recognoscendo bonam fidem, confessio est, rem emptam fuisse pecunia mariti. Ita Soc. Sen. in confil. 129. n. 13. li. 4. & Affl. in d. c. 1. in princip. n. 12 vers. item si probetur, & c. qui in vers. si autem res, subiungit, quod si res verè tradita fuisset ipsi mulieri, cessaret suspicio simulationis, & ob id teneretur restituere premium marito. l. vxor. ff. de don. inter vir. & vxor.

5 Tertia est conjectura, quando † constat, rem traditā fuisse vxori, non autem marito. Nam tunc præsumitur contractus simulatus. Ita Bald. in d. l. multum, num. 2. Dec. in dic. confil. 543. num. 15. 16. & 18. qui Angelum, & alios refert, quos etiam securus est Socin. Sen. in d. confil. 129. num. 12. lib. 4. Affl. vbi sup. Et ij quidem addu-

si sunt l. Pap. ff. de don. inter vir. & vxo. & l. si filij. C. co. Quarta est conjectura, quando † vxor nil egit, & tractat super ipso contractu emptionis. Nam ex tractatu habito à marito, præsumitur, quod ipse metem erit sua causa, sed simulatè scribi fecerit in instrumento nomen ipsius mulieris. Ita Affl. in d. cap. 1. in princip. num. 13. de feudo dato in vicem legis commiss. Et ratio est, quia tractatu, & ordinatione precedentem præsumitur simulatio, vt script. Bald. in l. pa. ta nouissima. Co. de pæt. Ita quoque diximus supra in præsumpt. 122. in secunda conjectura, contractum foeneraticum detegi ex præambulo tractatu.

5 Quinta est conjectura, quando † maritus ipse semper suo nomine possebit, & fructus percepit, nulla habitará tione ipsius vxoris. Ita Dec. in d. confil. 543. n. 18. versic. & ista conclusio, qui sic respondit de quois altero, qui sea pecunia emit, & possebit fructus percepido, eti in instrumento emptionis scribi fecerit alterius nomen, argu. l. cum de in rem verso. & l. cum quidam. ff. de vsr. & c. contingit de transac.

Sexta est conjectura, eti levius, que colligitur ex extimo, & catastro, in quo res empta sit nomine mariti descripta. Hæc enim conjectura, si cum aliqua alia jungatur simulationem detegit. Ita declarando Baldum in l. multum interest, num. 3. C. si quis alter, vel sibi, respon dit Socin. Sen. in d. confil. 129. num. 14. li. 4. & fecerit est Petrus Ioan. Anch. in q. 80. num. 18. par. 3. Catastrum. n. cum alio adminiculo probare scribunt Doc. in l. decem. §. decem. de verbis. obliga. copiosè differit Mascard. in trac. de probat. concl. 274.

8 Hic annēt possent ille conjecture † simulata donatio nis, quæ enumerant Alc. in l. si maior. col. 1. Co. de transac. Decianus in confil. 32. lib. 3. Franc. Beccius in confil. 52. & Mascard. in trac. de probationibus, in concl. 557. & 558.

Metus an, & quando illatus præsumatur, & quando perdurare, ac purgatus dicatur.

S V M M A R I V M.

1 Metu compulsius nemo contrahens præsumitur.

Idque præsternit si in ciuitate, vel loco celebri contrahatur. num. 3.

Aut præsternit amicis, id non concessuris, n. 4.

Vel ab his quibus is qui metum allegat, poterat imperare. num. 5.

2 Metum incutere est delinquere.

6 Metus non præsumitur, eti quis magnum dederit pro modo.

Limitari tamen in Tyranno. numer. 7. vel nisi adit ènormis lesio.

8 Metus illatus, nec quidem à magistratum, vel dignitatem obtinente, præsumitur.

9 Metus illatus ex præsumptionibus extantibus probatur.

Idque præsternit in contractu clam, aut noctis tempore conse-ff. nu. 10,

11 Probationes leuiores in his quæ clam fiant, sufficiunt.

12 Princeps cum subditis contrahente, metus illatus præsumitur.

Id tamen quomodo accipendam. n. 13,

14 Collectas præstare subditos, grauans princ ips, metu præsumtur compulisse.

15 Metus illatus præsumitur re alienata, quæ alienari non consueverat.

Idem si contrahens rubore, & verecundia afficiatur. n. 16.

Aut fuerit lacrimatus contractus tempore. n. 17.

Aut eo tempore vero similiter non contraxisset. n. 18.

Nec adhibiti sint ij, qui in similibus contractibus adhiberi debuissent.

buiſſent. num. 19.

20 Metu facisse præsumitur beneficio spoliatus, & deinde illi ro- mœvians.

21 Suum iactare, nemo velle præsumitur.

22 Metum illatum, præsumti ex communī voce, & fama.

23 Metu contraxisse præsumitur, qui de eo protestatus postea fuerit.

24 Metus illatus præsumitur, præcedentibus minis illius, qui con-ſuerat exequi.

25 Minas inferre metum iustum quæ requirantur.

26 Metus præsumitur contraxisse, qui est in carcere, aut loco, vel tempore quo libertate caret.

Item si ad ostium domus adiut armati. nu. 27.

28 Metus illatus durare præsumitur, eadem metus causa ex- tante.

29 At illus facti incontinenti post metum illatum, metu facti præ- sumuntur.

30 Contractu metu celebrato, præsumuntur omnes clausula in- strumento per metum adhibita.

31 Testibus duobus de metu atque lantibus vna cum cōiectura exi- stente, plus creditur quam milie deponentibus de voluntate spontanea.

32 Maximoniū contractum metu, plus creditur testi pni, quam alijs contrarium afferentibus si metus cōiectura existat.

33 Metus purgatus esse quibus præsumptionibus, & cōiecturis appareat.

P R A E S V M P T. CXXVI.

E T si sopra in præsumptione quarta huins libri expli- caverim, quando in contractu matrimonij præsum- tur illatus metus, & quando perdurare, ac denum, quando præsumatur purgatus. Attamen non grauabor hoc in loco eodem ordine discere de metu alijs in con- tractibus illato.

Primum itaque est caput, quando præsumatur illatus metus in ipso contractu? Et pro regula constitutendum

3 est, quod nemō † contrahens præsumitur metu compul- sus. l. 2. C. de ijs, quæ vi metus v. causa. vbi gl. Bald. & re- liqui. Et ratio est, quia metum † incutere est delinquere,

& delictum non præsumitur. l. metito. ff. pro socio. Hanc rationem probarunt Iu[noc] in cap. causam matrimonij, de offic. deleg. & Alcia. in tract. de præf. reg. 3. præsumpt. 6. num. 1. Et hæc quidem præsumptio maximè locu ha- bet, quando † contractus celebratur in ciuitate, vel alio loco celebri, in quo assidue ius redditur. l. vlt. in princip. ff. quod metus causa, cuius verba hec sunt. Non est veri- simile, compulsum in yrbe iniquè indebitum soluisse eū, qui claram dignitatem se habere prætendat. Cum poterit ius publicum inuocare, & adire aliquem potesta- te prædictum, qui vtique eum pati prohibuisset, sed hu- iusmodi præsumptioni debet apertissimas probationes violentia opponere. Et huc etiam facit tex. l. si seruus, in fine, C. quod cum eo. & scribunt Ias. & Dec. in l. si super poseſſione, C. de transact. & ad rem nostram magis Luccas de Penna in l. 3. in 4. præsum. C. de apochis publ. l. b.

10. & Alcia. in resp. 504. num. 7. & hos secutus sum in confil. 410. num. 3. lib. 5. Habet etiam locum multò magis hæc præsumptio, quando celebratus fuit contractus pre- fentibus † amicis, qui passi non suffiserint inferri metum,

4 l. transactio[n]em. vbi Ias. nu. 1. C. de transact. & dicemus infra suo loco, & dixi in d. confil. 410. num. 4. Bertr. confil. 49. num. 2. lib. 1. Et præterea multò minus præsumitur illatus metus ab his, quibus allegans metum imperare

5 † poterat. Bald. in confil. 458. Quod dominus, lib. 2. Ang. in confil. 219. Arbitror. & Benvenut. Stracca in tract. de mercatura. in tit. de nauigatione, num. 23.

Tertiæ est conjectura, quando iste contrahendo, & con- tractui consentiendo rubore, & verecundia quadā af- fiebatur. Ita Ias. in additio. ad Christopherum Portu[m] in §. vlt. prope finem, in Insit. quib[us] modis ius patr. po- test. solvit. ex l. penul. ff. de furris. & ex gloss. in l. filius. §. in uitius. ff. de procurat. Ceterum adhibenda erit

diligentia pro persona conditione. Nam fieri facile po- test, quod rubor, & verecundia aliundè quam ex metu proueniat, scuti sapientia contingit in mulieribus, in adole- scentibus, vel alio, qui forte turpe existimat alienare bo- na majorum suorum.

Quarta est conjectura, quando is, qui contrahit, vel

6 quando † quis dedit magnum pro' modico. Ita Barto. in l. interpositas. num. 5. & ibid. Ias. num. 1. C. de transact.

Quinta est coniectura, quando non est verisimile, qd
sec t tempore contraxiset. Exemplum asserti potest in fi
lia, que ea die, qua pater ei mortuus est, ab affinis ali
cui matrimonio traditur. Sic scripti supra in dicit præ
sumpt. 4. vbi declarauit. Et similes coniecturas ductas à
non verisimili, ad probandum metum, considerant Al
ba in consil. 77. num. 24. Crauer. in consil. 49. num. 5. & Ro
land. in consil. 100. num. 12. lib. 4. & securus sum in d. consil.
410. num. 10.

Sexta est coniectura, quando in ipso contractu adhi
biti non fuerint sanguine coniuncti, & amici, quemad
modum in similibus contractibus ita scripti supra in d.
præsumpt. 4.

Septima est coniectura, quando quis iure suo spolia
tus fuit, ut puta beneficio, & deinde illi renunciat. Nam
10 is metu t renunciare præsumitur. cap. super hoc, de re
11 nunc. vbi Inno. Ea est ratio, quia nemo præsumit vel
12 iudicare suum. l. cum de indebito. in princ. ff. de probat.
Et Innocentium in specie securus est Alci. in d. respon
504. in fin. & in tract. de præsumpt. præsumpt. 7. num. 1. &
apertius Crau. in consil. 49. num. 4. post Angel. in consil.
228. col. 2. & Aret. in consil. 24. col. 2. qui sic arguunt me
tum illatum à magistrato alicui priuato, qui iuri suo re
nuncian. Rolan. in consil. vlt. 12. lib. 4.

Octava est coniectura, quando extat vox t fama il
lati metus. Ita Comen. in consil. 68. col. 4. & Alc. in consil.
5. num. 8. vers. 4. concurrit, & in resp. 504. num. 5. versic.
confirmatur etiam, & scripti etiam supra in præsumpt. 4.
in 15. coniectura.

Nona est coniectura, quādo iste deinde protestatus t
est, quod nollet contrahere, vel contractui consentire,
sed quod coacte id fecit. Nam tunc præsumitur metu
contraxisse, l. qui in aliena. §. Celsus. vbi Ias. num. 28. ff. de
3 acq. hær. Roma. in l. de pupillo. §. si quis ipsi Prætor. ff.
de operis noui nunc. & apertius Alci. in resp. 5. num. 8.
vers. 2. concurrit protestatio. & Crau. in consil. 49. num. 8.
Idem respondit Dec. in consil. 219. numer. 2. in fin. & idem
tradunt ipse Decius in l. pæcta noui. num. 1. §. de pæt.
& Rubens in l. non solum §. morte. numer. 21. ff. de ope
ris noui nuncia. Parisi. in consil. 5. num. 167. & in consil. 60.
num. 31. lib. 4.

Decima est coniectura illati metus, quando præfesse
24 runt minæ eius, qui confuevit eas exequi. Abbas. & De
cias in cap... de offic. deleg. & Crau. in consil. 49. n. 1. qui
post Bellameram in consil. 9. col. 5. dixit, quod minæ indu
25 cunt iustum metum, quod aucto tria t concurrent, nempe
magnum periculum comminatum in persona, vel in bo
nis, secundo, quod minans talis sit, qui possit damnum
illud inferre. Tertiò quod is minans solitus sit eas ex
equi. Ita declaranda etiam est illa coniectura metus, que
sumitur ex facie vultuque terribili eius qui solet, & po
test terrere, vt post alios tradit Crau. in d. consil. 49. nu
3. & ibid. num. 9. arguit metum, quādo minatus effectus
secutus est.

Vndecima est coniectura, quando quis t contraxit in
loco, vel tempore quo libertate carebat, vt in eo, qui est
in carcere, iuxta l. qui carcerem. ff. quod metus cauila, vt
etiam in eo, qui aduersarij potentia impeditur prosequi
ijs suum. Ita Crau. in d. consil. 49. num. 6. & scripti in l. de
arbitrat. iud. cauila 136. n. 4.

Duodecima est coniectura illati metus, quando t ad
ostium domus, in qua celebratur contractus, extant ar
mati, qui facile possunt armis vim inferre, sicuti de eo,
qui aderebat metu contraxisse matrimonium cum puel
la, quam aliqui non duxisset in vxorem, nisi existentes
armati ad ostium non fuissent. respondit Corn. in consil.
41. n. 11. lib. 2. & dixi supra in d. præs. 4.

Secundum est huius disputationis caput, quādo me
tus iam illatus, in ipso contractu præsumatur continua
gus? Hac de re scripti nonnulla supra in præsumpt. 4. in

2. cas. quæ hoc pertinent. Dixi & iuvat repetere, metum
28 præsumi adhuc perdurare, t quando extat eadem cau
la metus. Ita Bart. & reliquin l. pen. ff. de cond. ob turpē
cauila. Cald. in consil. in tit. quod met. cau. Idem scrip
ferunt Mac. in sing. 325. And. Gail. li. 2. præst. obser. cap.
93. in fin. & Alba in consil. 77. n. 14. & in consil. 78. n. 12. Et
metus à viro semel illatus vxori præsumitur durare toto
tempore matrimonij, ex quo eadem causa, id est mari
tus durat. Idem respondit Dec. in consil. 219. num. 4. ver.
5. hoc idem. & in consil. 22. & idem ipse docuit l. in omni
bus causis. in fin. de reg. iur. & in l. pæcta nouissima. n. 12.
C. de pæt. & Boer. in quæst. 100. qui scripferunt quod si
maritus verberauit vxorem, vt consentiter instrumento,
si deinde ex internallo consensit, metu consensisse præsu
mitur, ex eo quia eadem causa metus, nempe causa mari
tus extabat.

Huc etiam facit, quod actus t incontinenti post illa
tum metum præsumuntur metu facti, ex quo eadem cau
la perdurat. Ita Bal. in l. 2. q. 2. C. quod metus causa. Ale.
in consil. 98. in fin. l. 3. Corn. in consil. 41. num. 16. lib. 2. Dec.
in consil. 219. n. 4. & in consil. 498. num. 16. Traq. in Tract.
de retractu conuentio. §. 1. gl. 5. n. 11. & Alc. in resp. 5.
num. 16. vers. 3. per timorem. Rolan. in consil. 1. num. 187.
lib. 1. & Osaf. in decil. 179. num. 12. & And. Gail. in dic.
cap. 93. num. 30.

Huc etiam pertinet, quod si t contractus metu cele
bratus est, ita & clausulae omnes in illius instrumento ad
hibitæ, præsumuntur metu adiectæ. Ita Fulg. in consil.
176. Alba in d. consil. 77. num. 33. Roland. in consil. vlt. nu
133. & num. 134. lib. 4. qui similibus comprobat. Illud
quoque obseruandum hic est ex iam dictis, quod quan
do aliqua extat coniectura illati metus, magis creditur
1 duobus t testibus de metu aucto tantibus, quam mille de
voluntate spontanea deponentibus. Ita Alc. in tract. de
præsumptio. reg. 3. præsumpt. 7. num. 4. & in resp. 5. in fin.
qui ita intellexit l. q. in c. super hoc, de renunt. & Ang.
in l. vlt. in princ. ff. quod metus causa. Ita etiam declarata
tur quod scripti Cypolla in cautela 134. Tempore meo.
cum dixit, quod magis creditur testi afferenti, matrimo
nium t suis metu contractum, quam alijs, qui sponte
confectum dixerunt. Hoc sequit intelligitur, quando exta
bant aliquæ coniectura illati metus. Ita etiam declaran
tur reliqui omnes, qui Innocentium fecuti sunt, nempe
Ias. in l. interpositas. num. 5. C. de trans. Dec. in l. in omnib.
causis pro facto. n. 8. ff. de reg. iuris. Rui. in consil. 32. nu
2. lib. 1. Boet. in q. 10. n. 5. & 7. Gozad. in consil. 9. n. 17.
Paris. in consil. 53. n. 62. & in consil. 60. n. 22. lib. 4. & Alba.
in consil. 77. num. 12.

Tertium est caput huius disputationis, quando scilicet
metus iam in contractu illatus, præsumatur aliqua
ex causa purgatus. Et dicendum est, quod contrarijs si
gnis, & coniecturis t vel diluitur coniectura metus, vel
metus ipse purgatus.

Primum est signum, quando ille, qui allegat metu cō
traxisse, peruenit t ad locum ei omnino liberum, & pro
testatus non est, se metu compulsum tali in loco contra
xisse, non præsumitur quod metu contraxerit. Ita collig
itur ex l. q. in l. qui in aliena. §. Celsus. num. 28. ff. de ac
quit. hæred. & in l. non solum §. morte. num. 17. in fin. ff.
de operi noui nunc.

Secundum est signum, quando ille, qui metu contra
xisse dicitur, ponte t soluit, vel exegit, vel alio modo ob
seruavit quod promisit, metum purgata præsumitur. l.
2. C. quod metus cauila, & tradit ibi Baldus, & reliqui.
Affl. in decil. 336. num. 6. Paris. in consil. 10. num. 5. gl. 1.
Andr. Gail. l. 2. præc. obseru. c. 93. n. 29. & Traq. in tract.
de retrac. conuent. in §. 1. gl. 5. n. 2. & 22. Alc. in resp.
519. ad finem. & idem ego ipse respondi in consil. 1. num.
297. lib. 1. consil. 410. n. 6. lib. 5.

Metus reverentialis quibus coniecturis, & præsum
ptionibus detegatur?

S V M M A R I V M.

1 Alienationi rei dotali consentiens mulier, præsumitur non me
tu, sed sponsa sua consensisse.

Et multo magis adhibitis affinis eius, vel sanguine iunctis.
num. 6.

2 Metus ex sola dignitate eius, cum quo contrahitur, non præsum
mitur illatus.

Nisi tamen aliqua metus impressio antecepsit. n. 3.

4 Mulier renuncians hypothecis super donatione propter nuptias
affinis, blanditus viri inducta præsumitur.

5 Consensum mulieris verberibus affecte, nullum esse, nec ei de
trimentum offerre.

7 Consensus filie super matrimonio non præsumitur metu reveren
tiali extortus. vt matrimonium rescindat.

Item in filia, qui patri consentit, vt religionem ingrediatur. nu
mer. 8.

9 Metus reverentialis non præsumitur, et si ante consensum adhibi
tum, vxor, vel filia clam fuerit de eo protestata.

Nisi tamen id palam facere ob maximam reverentialiam non po
terit. nu. 10.

11 Metus reverentialis præsumitur, si ante consensum præsumitum,
maritus, vel pater verbera sit interminatus.

Idem si importuna preces accesserint. n. 12.

Idem est, si tanta sit reverentia pro persona conditione, vt index
attimare possit. metu illam consensisse. n. 13.

14 Consensus metu præsumitur adhibitus, ex quo lessio enormis se
quita est.

15 Metus reverentialis præsumitur, quando lex tacito ex consensu
prædicaret.

16 Pater filio recte consuluisse præsumitur.

17 Filia à patre dissidente potest, cum ei indignum moribus, & tu
rem sponsum eligit.

18 Consensus tacitus faciliter tollitur quam expressus.

19 Expressum tacito fortius est.

P R A E S V M P T. C X V I I.

Differamus nunc de alio genere metus, quem reue
rentialem appellare solemus. Dubitari sepe con
tingit apud interpretes nostros, an mulier consentiens
alienationi rei dotalis, vel simili à marito facta, metu, &
vi consensisse præsumatur, ob eam reverentiam, quam
vix marito præstare debet. Et magis receptum est mu
lierem t præsumi sua sponte, non autem vi ac metu con
sensisse. Non enim metus sola reverentia illatus præ
sumitur, & propterea alienatio illa non rescinditur. Ita
Inno. in cap. causam matrimonij. de offic. deleg. & in c. ve
niens. de sponsi. Bar. in l. ad inuidiam. C. quod metus ca
Abb. in cap. cum contingat. in primo notab. de iure iur.
Alex. in l. si cum ditem. §. eo tempore. n. 5. ff. soluto ma
trim. l. in l. transactionem. num. 2. C. de transact. & in
consil. 3. n. 6. lib. 1. Fel. in cap. causam matrimonij. col. 2.
de offic. deleg. Soc. Sen. in consil. 263. num. 3. lib. 2. Georg.
Natta in c. quamvis. col. 2. num. 10. de pactis. in 6. Curt.
Jun. in l. interpositas. col. vlt. C. de transact. & Anton. Capi
in decil. 159. num. 34. Alc. in cap. cum contingat. in pri
mo notab. de iure iur. Roder. Suarez alleg. 24. in fin. Did.
Covarr. in epitome de sponsal. parte 2. cap. 3. §. 6. num.
4. & scripti in libro de arbitrat. iudic. casu 136. num. 1.
Quorum sententia satis probatur ex l. ad inuidiam. Co
quod metus cauila, vbi metus non præsumitur illatus

2. t ex sola dignitate eius, cum quo contrahitur. Ita & in
l. ff. per impressionem. C. eo. fancitum est, ita demum præ
sumi contractum metu gestum cum magistratu, si aliqua

3. metus t impressio antecepsit. Ergo è contra non præsu
mitur metu celebratus contractus cum superiori, si nul
lū. 15. lib. 3. Alc. in c. cum contingat. in l. notab. de iuge
iur. &

la eius præcessit impressio. Et apertius probat constitutio
Iustiniani in authen. vt immobilia ante nuptia. in princ.
est Norella 61. Ut si res immobiles, &c. Constituit Iust.
4 quod mulier renuncians t hypothecis super donatione
propter nuptias affinis, inducta videatur blanditus
viri, & ob id decepta. Deinde subiungit Iustin. quod si
post biennium iterum renunciat, præsumitur interim magis
deliberate cogitasse, atque ita deceptam non esse. Et
propterea infert confirmari primam illam donationem.
Ex quo intelligimus hanc secundam confirmationem, z
eodem matrimonio constat factam, non esse factam vi,
vel metu, ita nec primam illam, cum tamen eodem tem
pore extet eadem causa reverentia.

Præterea hæc ipsa traditio probatur ex c. causam ma
trimonij. de offic. deleg. vbi Pont. Max. declarat, con
sentient mulieris verberibus affecte, nullum esse, & ei detri
mentum offerre.

5 Consensum mulieris verberibus affecte, nullum esse, & ei detri
mentum offerre.

7 Consensus filie super matrimonio non præsumitur metu reveren
tiali extortus. vt matrimonium rescindat.

Item in filia, qui patri consentit, vt religionem ingrediatur. nu
mer. 8.

9 Metus reverentialis non præsumitur, et si ante consensum adhibi
tum, vxor, vel filia clam fuerit de eo protestata.

Nisi tamen id palam facere ob maximam reverentialiam non po
tent, non ex sola sua maiestate, & reverentia, sed præ
cepto.

Hæc sententia multo magis procedit, quando in actu
ipsius consensus adhibiti ab vxore interueniunt eius af
fines, t sanguine conjuncti, iuxta l. transactionem. C.
de transact. Qua de re dicemus in subsequenti præsum
ptione. Et tulus multo magis procedit dicta præsum
ptio, quando filia habitat seorsum à patre. Ita Craue, in
consil. 114. num. 4. & 7.

Extenditur primò, vt procedat prædicta sententia, etiam
etiam in consensu filie adhibito super contractu ma
trimoniali, dum pater eam matrimonio tradit. Nam et si
consensus in ipso matrimonio magis purus requiritur,

attamen t consensus iste non præsumitur metu hoc reue
rentialita extortus, vt contractum ipsum matrimonij
rescindat. Ita gl. in cap. præf. elecitus. 20. quæst. 3. Ho
sien. in summa. in tit. de matrimonio. §. pen. vers. 6. nun
quid coactio. Cald. in consil. 1. tit. de spons. Abb. in cap. ve
niens. il 1. de spons. Præpol. in c. cum locum. col. 4. eo. tit.
Imol. in c. tue. de spons. quos fecerunt est Dida. in epit. de
spons. par. 2. c. 3. §. 6. num. 3. quoloci nu. 5. confutat con
traria opinionem Ignei in l. 3. §. eleganter. nu. 176. ff.
ad Senatus. Syllan. ex l. si patre cogente. ff. de titu nupt.
qua verius Igne adueratur, si communem, & veram eius
lectionem sequimur.

Extenditur secundò, vt procedat hæc sententia etiam
in filia, qui consentit patri, qui eam t moniale efficit.

Non enim præsumitur consensus iste metu reverentiali
extortus, & ob id ingressus religionis non disoluitur. Ita
post alios Did. in epitome de spons. in 2. par. c. 3. §. 6. nu
7. reiecta contraria opinione Butrij, Angeli, Aret. Imo
la, Alex. Iason. & Marfil.

Extenditur tertio, vt locum etiam habeat hæc senten
zia, t quando clam præmissa fuisset protestatio metu re
verentialis, vt si filia, vel vxor ante adhbitum cōsensum
clam protestata fuisset, vim, vel metum